

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Buitenlandse Zaken,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 13 oktober 2011 in zaak
nrs. 11/23654 en 11/24280 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 16 maart 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 13 juli 2011 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 oktober 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De vreemdeling beoogt gezinshereniging met haar in Nederland woonachtige echtgenoot (hierna: referent).

2. Voor verblijf hier te lande van langer dan drie maanden heeft de vreemdeling een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). Met het oog hierop pleegt de vreemdeling een aanvraag tot verlening van een mvv door de minister te worden getoetst aan dezelfde criteria als die, welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van zodanige vergunning.

3. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Ingevolge artikel 3.73, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan in ieder geval zelfstandig, indien zij zijn verworven uit wettelijk toegestane arbeid in loondienst, voor zover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen.

Ingevolge het tweede lid kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld omtrent het eerste lid.

4. Volgens paragraaf B1/4.3.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), voor zover thans van belang, wordt het beschikken

over inkomen uit arbeid in loondienst aangetoond door het overleggen van:

- een afschrift van de arbeidsovereenkomst;
- een recente werkgeversverklaring (op het moment van overleggen niet ouder dan drie maanden), voorzien van datum, handtekening van de werkgever en firmastempel;
- (indien de arbeidsovereenkomst meer dan drie maanden geleden is aangevangen) afschriften van loonstroken over de drie maanden direct voorafgaand aan de aanvraag;
- een afschrift van een officieel document waaruit blijkt dat de arbeidsovereenkomst bij de uitvoeringsinstelling is aangemeld.

Bij twijfel of het loon daadwerkelijk wordt uitbetaald kan ter meerdere zekerheid om bank/giro-afschriften of uitbetalingskwitanties worden gevraagd die op de betreffende loonstaten of het relevante arbeidsverleden betrekking hebben. Indien de voornoemde bescheiden – voor zover nodig voor de beoordeling van het middelenvereiste – niet zijn overgelegd, of indien deze naar het oordeel van de minister op relevante onderdelen inconsistenties, tegenstrijdigheden, hiaten of ongerijmdheden vertonen, is – ongeacht de gestelde hoogte en duurzaamheid van de inkomsten – niet aangetoond dat aan het middelenvereiste wordt voldaan.

5. In de enige grief klaagt de minister dat de voorzieningenrechter, onder verwijzing naar de door referent overgelegde jaaropgaaf over 2010 en de brief van de Dienst Belastingen van de Gemeente Amsterdam van 17 februari 2011 alsmede de aan het besluit van 13 juli 2011 gehechte uitdraai van Suwinet-inkijk, ten onrechte heeft overwogen dat, gelet op het objectieve karakter van voormelde stukken, niet, althans niet op grond van de in voormeld besluit gegeven motivering, kan worden gezegd dat twijfel mogelijk is over de zelfstandigheid van de middelen van bestaan van referent. Volgens de minister heeft de voorzieningenrechter aldus miskend dat de vreemdeling er niet in is geslaagd om de vele tegengeworpen inconsistenties en ongerijmdheden in de inkomensgegevens van referent met succes te bestrijden, zodat zij, gelet op het beleid, neergelegd in paragraaf B1/4.3.1 van de Vc 2000, niet heeft aangetoond dat referent zelfstandig over voldoende middelen van bestaan beschikt.

5.1. In het kader van de op 18 januari 2011 ingediende mvv-aanvraag zijn op 2 februari 2011 door referent onder meer de volgende stukken overgelegd:

- arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd tussen en referent, ondertekend op 25 oktober 2009, waarin onder meer is vermeld dat het loon van referent € 1.481,00 netto per maand exclusief 8% vakantietoeslag bedraagt;
- brief van Taxi Nawal aan referent van 20 augustus 2010, waarin onder meer is vermeld dat het loon van referent € 1.600,00 bruto per maand bedraagt en dat bij een eventueel gebrek aan werk het loon wordt doorbetaald;
- werkgeversverklaring, namens door referent, ondertekend op 31 januari 2011, waarin onder meer is vermeld dat het loon van referent € 1.600,00 bruto en € 1.301,50 netto per maand exclusief 8% vakantietoeslag bedraagt. Op deze

werkgeversverklaring is aangekruist dat er geen loondoorbetalingsregeling is;

- loonstrook december 2010, waarop een loon van € 1.600,00 bruto en € 1.308,50 netto is vermeld.

Naar aanleiding van een brief van de minister aan referent van 17 februari 2011 heeft referent vervolgens de volgende stukken overgelegd:

- loonstrook februari 2010, waarop een loon van € 695,00 bruto en € 616,52 netto is vermeld met de notities "Ontvangen kas" en "Dat was fout van software";
- loonstrook maart 2010, waarop een loon van € 820,00 bruto en € 729,80 netto is vermeld met de notitie "ontvang kas";
- kopieën van bankafschriften over de periode 18 september 2010 tot en met 17 januari 2011;
- loontabellen Rijdend Personeel van 1 juli 2008 en 1 juli 2009.

In de bezwaarfase heeft referent nog de volgende stukken overgelegd:

- jaaropgaaf 2010, volgens welke referent over 2010 loon heeft genoten ter hoogte van een bedrag (voor loonheffing) van € 19.252,00;
- werkgeversverklaring, namens door ondertekend op 23 juni 2011, waarop is aangekruist dat er een loondoorbetalingsregeling is;
- beschikking van de Dienst Belastingen van de Gemeente Amsterdam van 17 februari 2011, waarin het verzoek om kwijtschelding van referent wordt afgewezen omdat hij over voldoende betalingscapaciteit beschikt om de belastingaanslag(en) te betalen. Bij de vaststelling van de betalingscapaciteit van referent is de Dienst Belastingen uitgegaan van een loon van € 1.301,50 netto per maand;
- artikel "Hoe wordt u als nieuwe chauffeur ingeschaald?" uit de Taxikrant van maart 2011.

5.2. Uit de aan het besluit van 13 juli 2011 gehechte uitdraai van Suwinet-inkijk, een register dat wordt bijgehouden door het Bureau Keteninformatie Werk en Inkomen, blijkt dat het ten behoeve van referent opgegeven sv-loon in de eerste drie maanden van 2010 respectievelijk € 1.984,80, € 695,00 en € 820,00 bedroeg en dat het loon van april 2010 tot en met maart 2011 maandelijks € 1.600,00 of iets meer bedroeg.

5.3. In het besluit van 13 juli 2011, waarin het besluit van 16 maart 2011 als herhaald en ingelast is beschouwd, heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat, nu de inkomensgegevens van referent op diverse punten inconsistenties, tegenstrijdigheden, hiaten en ongerijmdheden vertonen en twijfel bestaat over de maandelijksse betaling van het loon, niet is aangetoond dat aan het middelenvereiste wordt voldaan. Hieraan heeft de minister onder meer ten grondslag gelegd dat in de arbeidsovereenkomst en de werkgeversverklaring van 31 januari 2011 niet hetzelfde nettoloon is vermeld. Verder heeft de minister in aanmerking genomen dat in deze

werkgeversverklaring is aangekruist dat er geen loondoorbetalingsregeling is, terwijl in de brief van 20 augustus 2010 is vermeld dat bij een eventueel gebrek aan werk het loon wordt doorbetaald. Voorts heeft de minister van belang geacht dat, hoewel referent heeft verklaard dat de aanzienlijk lagere loonbedragen over de maanden februari en maart 2010 later zijn gecorrigeerd, uit de uitdraai van Suwinet-inkijk volgt dat geen correctie van loongegevens heeft plaatsgevonden. De minister heeft tevens van belang geacht dat uit de bankafschriften uitsluitend blijkt dat het loon van augustus en september 2010 en een deel van het loon van december 2010 is overgemaakt. In dit verband heeft de minister erop gewezen dat weliswaar vele kasstortingen zijn gedaan, variërend van een bedrag van € 150,00 tot € 900,00, maar dat niet duidelijk is waarop deze stortingen betrekking hebben, zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat het om loon gaat dat referent contant van zijn werkgever heeft ontvangen. Bovendien is het volgens de minister zeer opmerkelijk dat een dag nadat een deel van het loon van december 2010 was overgemaakt op de bankrekening van referent een bedrag van € 1.400,00 door referent is overgemaakt naar het rekeningnummer waarvan het loon over de maanden augustus en september 2010 is overgemaakt. Ten slotte heeft de minister in aanmerking genomen dat de werkgeversverklaring van 31 januari 2011 door _____ en de werkgeversverklaring van 23 juni 2011 door _____ is ondertekend en referent desgevraagd heeft verklaard dat dit dezelfde persoon is en dat het zijn broer is.

Gelet op het beleid, neergelegd in paragraaf B1/4.3.1 van de Vc 2000, heeft de minister aldus voldoende gemotiveerd dat de vreemdeling niet heeft aangetoond dat zij aan het middelenvereiste voldoet. De voorzieningenrechter heeft dit niet onderkend.

5.4. De grief slaagt.

6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 13 juli 2011 alsnog ongegrond worden verklaard.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 13 oktober 2011 in zaak nr. 11/23654;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Oudeboon-van Rooij, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

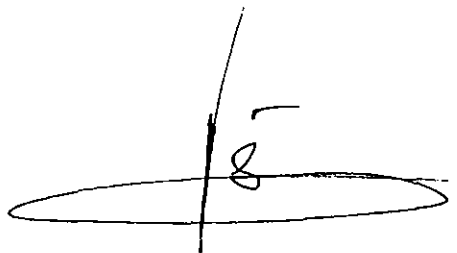
w.g. Oudeboon-van Rooij
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 september 2012

487.

Verzonden: 13 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser